

Saracena! — što su izvršili nasilje na papinskim poslanicima. — *Tu je osvetu doista i izvelo bizantinsko brodovlje uzduž naše obale, dok su Hrvati još bili zabavljeni vojevanjem u Italiji.* O tom imademo klasično svjedočanstvo u pismu, što ga je g. 871. car Ljudevit upravio caru Basiliju. U tom pismu *Ljudevit predbacuje i spočitava istočnom caru, što je njegov admiral Niketas, pod izlikom, da osveti papinske poslanike, koje bješe otpremio iz Carigrada bez dostatne pratnje, zločinački opljačkao Hrvatima sve kod kuće. Car dapače veli »našim Hrvatima«, koji su se s brodovljem svojim zadržavali kod Bari-a u poduzeću opće koristi, i kad oni nisu ni na kraj pameti mogli imati, da im prijeti kakva opasnost od bilo koje strane, pa završava: »jer da su (Hrvati) nešto takovo mogli predvidjeti, to ih zlo ne bi bilo snašlo«.*¹⁾ U tom pismu Ljudevit na kraju opominje istočnoga cara, *neka tu nepravdu popravi, ako mu je milo njegovo prijateljstvo, a zarobljenici neka se puste na slobodu.*

Nije se teško domisliti, kako se je Hrvata, i u domovini, i onih kod grada Baria, dojmila tolika opaćina i nečuvena nevjera! Savez između dva cara odmah se raspao; dapače *franački car žurno pošalje u Carigrad poslanika, da zaište zadovoljštinu za svoje saveznike Hrvate.* I kad se je Bizant na to oglušio, nastalo je ogorčeno dopisivanje između oba vladara. Basilij je dobacio: *»Da nije bilo moga brodovlja, propadoste u Italiji«,* na što Ljudevit odbrusi, da je kukavno *»čitavo to brodovlje kao i*

¹⁾ Docum. p. 361—62.